

[Jacob Sørensen.]

beskatningen går faktisk ud på, at man skulle arbejde for at indføre fuld grundskyld og lokke med, at det for de nuværende ejere ikke vil komme til at betyde noget; man vil endog sikre dem, at de ikke får større grundskatter i deres ejertid. Men de må så se i øjnene, at når deres ejertid er udløbet, er det, de har investeret i deres grunde og betalt for dem, reduceret til et nul, for så vidt teorien holder stik. Det må vi afvise at deltage i, og som ministeren sagde, er vi jo på vej bort fra dette, idet vi har ophævet grundstigningsskylden sidste år.

I det andet forslag til folketingsbeslutning er det første punkt, at man opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om forkøbsretten. Vi har drøftet dette mange gange, og venstre har givet udtryk for sit syn på det: vi tror ikke på virkningen af det med hensyn til at gøre jorden billigere, og i øvrigt har befolkningen jo dømt dette forslag ved folkeafstemningen.

Hvad angår punkt 2 om kommunernes mulighed for aktiv indsats, har vi jo på dette punkt en lovgivning, som giver mulighed for at yde økonomisk bistand fra statens side. Men det er sådan, at vi mangler midler i øjeblikket, og indtil dette ændres, må vi vel nøjes med det, vi har. Vi kan slet ikke medvirke til det på den måde, at det skal være en betingelse, at grundene skal sælges igen på jordrentevilkår.

Ekspropriation har vi tidligere afvist. Vi kan stadig væk ikke medvirke hertil. Man vil ikke kunne opfylde grundlovens krav, hvis man gennemfører en lovgivning på dette område.

Saneringen skal jeg ikke sige noget om. Vi skal naturligvis have saneret i det omfang, det er muligt at bygge nye erstatningsboliger, således at vi ikke jager nogle beboere ud af det, vi kalder saneringsboliger, og tvinger andre ind i boliger, som er endnu ringere. Det, det nu drejer sig om, er at få bygget det nødvendige og få det fordelt rigtigt.

Med hensyn til kommunernes byggeri er vi vel gået væk fra det princip, at kommuner skal bygge udlejningsejendomme i større stil; det varetages af de sociale boligselskaber og private på tilfredsstillende måde.

At man kan begrænse grundspekulation ved indførelse af maksimalpris tror vi heller ikke på, idet vi jo har erfaring for, at maksimalprisordninger er vanskelige og besværlige, og som regel har de ikke givet anledning til nedsatte priser. Det vil give visse komplikationer på mange måder med hensyn til, hvor der bliver lagt den rigtige pris, og hvor den ikke bliver lagt, og man sætter hele den automatiske, sunde og naturlige mekanisme ud af kraft. Det, det drejer sig om, er at tilrettelægge forholdene således, at priserne står i forhold til det, man opnår, og det er klart, at hvis man ønsker sig en bolig eller en grund nær et bycenter i et attraktivt område, må man betale for den forret, man dér får frem for andre borgere i samfundet.

Vi må altså afvise at deltage i forslagenes gennemførelse, men vi vil naturligvis deltage i et udvalgsarbejde.

Gottschalck-Hansen: De to forslag til folketingsbeslutning er næppe tænkt som en venlighed imod den høje regering. Jeg vil tværtimod opfatte dem som en lidt drilsk foreteelse, og jeg har på fornemmelsen, at denne opfattelse latent også er til stede hos indenrigsministeren, der jo, selv om man ved første behandling kun skal behandle problemerne ud fra et principsynspunkt, dissekerede de to forslag og tog standpunkt og vurdering til hvert enkelt punkt og led i disse — og gjorde det meget, meget dygtigt.

Indenrigsministeren havde i og for sig sympati, var forstående, så med velvilje — men konkluderede hele tiden i, at desværre ligger det sådan, at det ikke kan lade sig gøre. Jeg tror i og for sig, at indenrigsministeren har ret. Jeg vil ikke betvivle forslagsstillerens gode, reelle og ædle vilje, men jeg tror, at indenrigsministeren politisk har et jugement og en dømmekraft, som vi skal lytte til, når vurderingen af muligheden for at fremme dette skal gøres op.

Det er jo også en noget uvenlig form at fremkomme med forslag til folketingsbeslutning, når man ved — hvad ordføreren for forslagsstillerne i øvrigt gør gældende i sin skriftlige fremsættelse — at regeringen og socialdemokratiet nu er parthavere i et trekantet forlig, hvori også ejendomsbeskatningen indgår. Jeg er enig med hr. Poul